

در ارتباط با این موضوع، انشایی بنویسید:

چه کسی و چه روزی مهم است؟

محمد امین

□ **روز معلم:** واضح و مبرهن است که معلم نقش زیادی در پیشرفت جامعه و البته ما دانش آموزان عزیز دارد. معلم سواد مردم را بالا می برد و کار او ارزشمندترین کارهاست. اگر معلم نباشد، چه کسی مثل شمع می سوزد؟ آینده ی کشور وابسته به معلمان است و آن ها تأثیر زیادی در پیشرفت و توسعه ی جامعه دارند. بدون معلم ها ما هیچ چیز نمی فهمیدیم. اگر معلم نباشد، جامعه هم نیست و معلم بیشتر از همه، به جامعه خدمت می کند.

□ **روز ماما:** این که معلوم است. اگر ماماها نبودند، ما چگونه به دنیا می آمدیم تا بزرگ شویم و این حرف ها را بنویسیم؟ ماماها نقش مهمی در بهداشت و سلامتی جامعه دارند و پیشرفت کشور بدون وجود آن ها ممکن نیست. ما باید به ماماها خیلی احترام بگذاریم. اگر ماما نباشد، جامعه هم نیست و ماما بیشتر از همه به جامعه خدمت می کند.

□ **روز اصناف:** اصلاً کاری مهم تر از کار اصناف محترم نیست. اگر اصناف نبودند، والدین عزیز ما چگونه و از کجا خرید می کردند. اصناف باعث گردش اقتصادی در مملکت می شوند و بدون آن ها زندگی ما خیلی دچار مشکل می شد. اصناف با تحمل همه ی سختی ها، مانند جور کردن کالاها، تورم و باز کردن مغازه از اول صبح تا آخر شب، نقش مهمی در آرامش مردم دارند. اگر اصناف نباشد، جامعه هم نیست و اصناف بیشتر از همه به جامعه خدمت می کنند.

□ **روز خبرنگار:** خبرنگاری یعنی اطلاع رسانی؛ یعنی سردرآوردن از آن چه که در دنیا رخ می دهد و گفتن آن برای دیگران. خبرنگاری شغلی بسیار شریف و پرزحمت است و بدون خبرنگاران اصلاً چرخ های جامعه نمی چرخند. اگر خبرنگار نباشد، جامعه هم نیست و خبرنگار بیشتر از همه به جامعه خدمت می کند.

آقای معلم که به تازگی در کارگاه آموزشی «تأثیر شوخ طبعی بر فرایند یاددهی - یادگیری» شرکت کرده است، از ما می خواهد انشاهای عجیب و غریبی بنویسیم.

موضوع جدید انشا این است: «چه کسی و چه روزی مهم تر است؟» آخر من از کجا بدانم، کار و تلاش چه کسی اهمیت بیشتری دارد و چرا برای احترام به بعضی ها، روزی را تعیین کرده اند؟ چاره ای ندارم. تقویم را جلوی رویم می گذارم و صفحات آن را ورق می زنم. امیدوارم آقای معلم شوخ طبعمان از انشای من خوشش بیاید و شوخی شوخی هم که شده، یک نمره ی خوب و چاق و چله زیر این ورقه مرقوم فرماید.

□ **روز کارگر:** نقش کارگر در جامعه خیلی مهم است. کارگرها زحمت می کشند و با تولید محصولات گوناگون، باعث گردش چرخ صنعت کشور می شوند. پیشرفت و توسعه ی آینده ی ما وابسته به کارگران است و اصلاً کشور بدون آن ها به جایی نمی رسد. اگر کارگر نباشد، جامعه هم نیست و کارگر بیشتر از همه به جامعه خدمت می کند.

□ **روز پزشک:** این که دیگر خیلی واضح است. پزشکی، مهم ترین و با ارزش ترین شغل دنیاست و زندگی همه ی مردم به آن وابسته است. بدون پزشکان، بلاهای زیادی سر ما می آید. البته بعضی پزشکان محترم پول های زیادی می گیرند، ولی عیب ندارد، نوش جانشان! بالاخره ما یک جورهایی و به هر زحمتی که شده باید زنده بمانیم. اگر پزشک نباشد، جامعه هم نیست و پزشک بیشتر از همه به جامعه خدمت می کند.

□ **روز کارمند:** نصف بیشتر مردم شاغل ایران، کارمندان و این نشان می دهد که کارمندان چه قدر مهم هستند و چه قدر در پیشرفت کشور نقش دارند. بدون کارمندان، کاری در مملکت پیش نمی رود و همه چیز دچار مشکل می شود. کارمندی شغلی مولد است و در توسعه ی صنایعی مانند کاغذسازی، پوشه و گیره و امثال آن نقش مهم دارد. اگر کارمند نباشد، جامعه هم نیست و کارمند بیشتر از همه به جامعه خدمت می کند.

□ **روز داروسازی:** اگر داروساز نبود، اولاً چه کسی دارو درست می کرد و ثانیاً ما داروهایمان را از کجا می خریدیم؟ داروسازی با زندگی مردم ارتباط دارد و شغلی بسیار مهم و سرنوشت ساز است. تازه اگر داروخانه ها نبودند، ما از کجا می توانستیم به راحتی عطر و ادکلن، اسپری، شامپو، مایع ظرف شویی و غیره بخریم؟ اگر داروساز نباشد، جامعه هم نیست و داروساز بیشتر از همه به جامعه خدمت می کند.

□ **روز نیروی انتظامی:** این که دیگر خیلی خیلی مهم است. زندگی مردم و ابسته به نیروی انتظامی است. اگر پلیس های محترم راننده ها را جریمه نکنند، می دانید چه اتفاقی می افتد؟ آقا پلیس ها دزدها را می گیرند، ترافیک را کنترل می کنند و در جاده ها مراقب راننده هایی هستند که شیطان گولشان می زند. پس این کار ارزشمندترین و مهم ترین کار است. اگر نیروی انتظامی نباشد، جامعه هم نیست و نیروی انتظامی بیشتر از همه به جامعه خدمت می کند.

□ **روز دام پزشکی:** شاید هیچ شغلی به اندازه ی دام پزشکی مهم نباشد. دام پزشکان با درمان گاوها و گوسفندها باعث تأمین گوشت مورد نیاز مردم می شوند. اگر گوشت نباشد، مردم چگونه زندگی می کنند؟ تازه دام پزشکان، حیوانات خانگی و گران قیمت بعضی از ما بهتران را نیز معاینه و درمان می کنند و باعث خوش حالی حیوانات دوست داشتنی و صاحبان مهربان آن ها می شوند. واقعاً بدون دام پزشکان ما چه می کردیم؟ اگر دام پزشک نباشد، جامعه هم نیست و دام پزشک بیشتر از همه به جامعه خدمت می کند.

□ **روزی نیروی دریایی:** شکی نیست که نیروی دریایی هم خیلی مهم است و البته شاید کار افراد نیروی دریایی مهم ترین کار باشد. اگر نیروی دریایی نبود، چه کسی از مرزهای آبی ما مراقبت می کرد؟ اگر نیروی دریایی نباشد، جامعه هم نیست و نیروی دریایی بیشتر از همه به جامعه خدمت می کند.

□ **روز پرستار:** پرستاران، فرشتگان سلامت هستند و زندگی همه ی مردم به خصوص بیماران به تلاش های پرستاران عزیز وابسته است. پرستار چون مادری مهربان است که زندگی خود را فدای مردم می کند. او هم چون شمع فروزانی است که رنج و غم مردم را به جان می خرد و سختی ها را تحمل می کند. اگر پرستار نباشد، جامعه هم نیست و پرستار بیشتر از همه به جامعه خدمت می کند.

□ **روز مهندس:** مهندسی شغلی بسیار ارزشمند و سرنوشت ساز است. این کلمه راه، ساختمان، کارخانه، سد و غیره، با همت و تلاش مهندسان ساخته می شود. اگر مهندس ها نبودند، ماشین ها کجا تردد می کردند؟ ما کجا زندگی می کردیم؟ و خلاصه، چه جوری بعضی از والدین عزیز پُز می دادند که فرزندشان مهندس است؟ اگر مهندس نباشد، جامعه هم نیست و مهندس بیشتر از همه به جامعه خدمت می کند.

نتیجه گیری

ما که از این همه مهم بودن بالاخره نفهمیدیم کی مهم تر است یا نیست. به نظر می رسد، اصلی ترین ملاک مهم بودن این است که روز، روز چه کسی باشد. اگر این مهم بودن ها برای همه ی افراد و شغل های متفاوت نبود، آن ها غصه می خوردند و انگیزه هایشان برای کار و تلاش کم می شد. آدم همین که بداند حداقل یکی دو روز هم مهم است، کلی انرژی می گیرد و در طول همه ی روزهای سال، با انگیزه کار می کند. این روزها و نام گذاری ها تأثیرات قابل توجهی در ارتقای کیفیت فعالیت ها و کاهش فرسودگی شغلی دارند و پیشنهاد می کنیم، برای افراد و شغل های دیگر هم، روزهایی نام گذاری شوند. و اما ما از این انشا نتایج دیگری هم می گیریم:

نتیجه ی شناختی: خوب است که آدم بعضی وقت ها گیج شود. بالاخره این جور مغز فعال تر می شود و بهتر کار می کند.
نتیجه ی اجتماعی: نام گذاری روزها خاصیت های زیادی دارد و از نظر اجتماعی باعث رضایت شغلی و افزایش منزلت اجتماعی، اگر چه به صورت موقتی، می شود.

نتیجه ی مالی: روزها و نام گذاری ها آن قدر خواص و مزایا دارند که کسی دیگر به مسائل پولی و مالی فکر نمی کند. مهم این است که چند روز مهم باشی و مسائل مالی ارزشی ندارد.

نتیجه ی رسانه ای: نام گذاری ها باعث می شود، سوژه هایی هم برای رسانه ها در بیاید و بالاخره چیزهای گفته و نوشته شود تا حداقل موجبات دل خوشی افراد مهم و عزیز را فراهم آورد.

نتیجه ی شغلی: اگر در دنیا چیزهایی به نام تجزیه و تحلیل شغلی وجود دارد، مهم نیست، ما شغل ها را بر اساس روزهایی که نام گذاری کرده ایم، ارزیابی می کنیم. هر شغل برای مهم بودن، سهمیه ای دارد و در آن روزهای سهمیه اش اهمیت ویژه ای پیدا می کند تا نوبت به بعدی برسد.

نتیجه ی فلسفی: همه مهم اند، هیچ کس مهم نیست، همه می توانند طبق سهمیه مهم باشند؛ بالاخره چه کسی مهم است؟!

نتیجه ی فوتبالی: برای پاسخ گویی به نیازهای مشاغل گوناگون، استفاده از روش پاس دادن، کارکردهای خوبی دارد و طی سال، دائماً خواسته ها را به تعویق می اندازیم و در نهایت در روزی که آن شغل مهم تلقی می شود، با وعده و وعیدی سر و ته قضیه را هم می آوریم.

نتیجه ی خنده دار: این حس شوخ طبعی هم خوب چیزی است و خیلی کارها دست آدم می دهد.

نتیجه ی روزآمد: البته بدیهی است که از نظر ما دانش آموزان، معلمی مهم ترین شغل دنیاست و اگر معلم نباشد، جامعه هم نیست!